

Međunarodni sud za krivično
gonjenje lica odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-03-69-T
IT-08-91-T
Datum: 10. mart 2011.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VEĆEM I

U sastavu: sudija Alphons Orié, predsjedavajući
sudija Michèle Picard
sudija Elizabeth Gwaunza

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 10. marta 2011.

TUŽILAC

protiv

**JOVICE STANIŠIĆA
FRANKA SIMATOVIĆA**

JAVNO

**ODLUKA PO ZAHTEVIMA MIĆE STANIŠIĆA I STOJANA ŽUPLJANINA ZA
PRISTUP SVIM POVERLJIVIM MATERIJALIMA U PREDMETU *STANIŠIĆ I
SIMATOVIĆ***

Tužilac protiv Stanišića i Simatovića

Tužilac protiv Stanišića i Župljanina

Tužilaštvo

g. Dermot Groome

Tužilaštvo

gđa Joanna Korner, QC
g. Thomas Hannis

Branioci Jovice Stanišića

g. Wayne Jordash
g. Geert-Jan Alexander Knoops

Branioci Miće Stanišića

g. Slobodan Zečević
g. Slobodan Cvijetić

Branioci Franka Simatovića

g. Mihajlo Bakrač
g. Vladimir Petrović

Branioci Stojana Župljanina

g. Igor Pantelić
g. Dragan Krgović

I. PROCEDURALNI KONTEKST I ARGUMENTACIJA

1. Mićo Stanišić (dalje u tekstu: podnosilac zahteva Stanišić) je 10. marta 2010. zatražio da mu se odobri pristup sledećim poverljivim materijalima iz predmeta *Stanišić i Simatović*: (i) svim dokumentima prikupljenim tokom istraga u svrhu pripreme dokaza tužilaštva; (ii) poverljivim transkriptima sa svih zatvorenih i delimično zatvorenih sednica na suđenju; (iii) svim poverljivim dokumentima podnetim tokom suđenja; i (iv) svim poverljivim dokaznim predmetima sa suđenja koji se odnose na Optužnicu.¹ Stojan Župljanin (dalje u tekstu: podnosilac zahteva Župljanin) je 19. marta 2010. zatražio odobrenje da se pridruži zahtevu za pristup podnosioca Zahteva Stanišića.² Tužilaštvo se 24. marta 2010. delimično usprotivilo Stanišićevom zahtevu,³ a 6. aprila 2010. se delimično usprotivilo i Župljaninovom zahtevu.⁴ Tužilaštvo je 19. aprila 2010. navelo kategorije poverljivih dokumenata u vezi s kojima smatra da se ne može očekivati da bi podnosilac Zahteva Stanišić i podnosilac zahteva Župljanin (dalje u tekstu: podnosioci zahteva) mogli imati legitimnu forenzičku potrebu za pristupom.⁵ Veće je 7. maja 2010. neformalnim putem pozvalo podnosiocima zahteva da ulože replike na odgovore na zahteve i Dopunu. Podnosilac zahteva Stanišić je 18. maja 2010. uložio repliku.⁶ Podnosilac zahteva Župljanin nije uložio repliku. Dana 9. februara 2011. podnet je "Zahtev Miće Stanišića Pretresnom veću za donošenje odluke po Zahtevu Miće Stanišića za pristup svim poverljivim materijalima iz predmeta *Stanišić i Simatović*", u kom podnosilac zahteva Stanišić traži od Veća da donese odluku u vezi s tim pitanjem. Podnosilac zahteva Župljanin je 21. februara 2011. podneo "Zahtev Stojana Župljanina Pretresnom veću za donošenje odluke po Zahtevu Stojana Župljanina za pridruživanje Zahtevu Miće Stanišića za pristup svim poverljivim materijalima iz predmeta *Stanišić i Simatović*".

¹ Zahtev Miće Stanišića za pristup svim poverljivim materijalima iz predmeta *Stanišić i Simatović*, 10. mart 2010. (dalje u tekstu: Zahtev Stanišića), par. 3, 14.

² Zahtev u ime Stojana Župljanina za pridruživanje Zahtevu Miće Stanišića za pristup svim poverljivim materijalima iz predmeta *Stanišić i Simatović*, 19. mart 2010. (dalje u tekstu: Zahtev Župljanina), par. 1-3.

³ Odgovor tužilaštva na Zahtev Miće Stanišića za pristup svim poverljivim materijalima iz predmeta *Stanišić i Simatović*, 24. mart 2010. (dalje u tekstu: Odgovor na Stanišićev zahtev), par. 50.

⁴ Odgovor tužilaštva na Zahtev Stojana Župljanina za pristup svim poverljivim materijalima iz predmeta *Stanišić i Simatović*, 6. april 2010. (dalje u tekstu: Odgovor na Župljaninov zahtev), par. 12.

⁵ Dopuna odgovora tužilaštva na zahteve Miće Stanišića i Stojana Župljanina za pristup, 19. april 2010. (dalje u tekstu: Dopuna), par. 5-6.

⁶ Replika Miće Stanišića na Odgovor i Dopunu odgovora tužilaštva na zahtev Miće Stanišića za pristup svim poverljivim materijalima iz predmeta *Stanišić i Simatović*, 18. maj 2010. (dalje u tekstu: Replika).

2. Podnosilac zahteva Stanišić tvrdi da je pristup traženom poverljivom materijalu "bitan za pripremu [...] [njegove] odbrane".⁷ On tvrdi da su događaji i činjenice koji se navode u Optužnici protiv njega "blisko povezani" s onima u predmetu *Stanišić i Simatović*.⁸ Konkretno, podnosilac zahteva Stanišić tvrdi da između dva predmeta postoji značajno geografsko i vremensko preklapanje.⁹ On naglašava da se u optužnicama u oba predmeta tereti za zločine u opštinama Bijeljina, Bosanski Šamac, Doboj, Sanski Most i Zvornik.¹⁰ Pored toga, podnosilac zahteva Stanišić napominje da navodi u obe optužnice obuhvataju isti period od 1. aprila 1991. do 20. decembra 1992.¹¹ On takođe tvrdi da se u obe optužnice navodi postojanje udruženog zločinačkog poduhvata (dalje u tekstu: UZP) u cilju trajnog uklanjanja bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata sa velikih područja Bosne i Hercegovine.¹²

3. Podnosilac zahteva Stanišić se obavezuje da će poštovati sve zaštitne mere koje su trenutno na snazi u predmetu *Stanišić i Simatović*, kao i one koje Veće naloži u budućnosti.¹³

4. Podnosilac zahteva Župljanin traži pristup svim poverljivim materijalima u predmetu *Stanišić i Simatović* i usvaja sve argumente koji su izneti u Stanišićevom zahtevu.¹⁴ On tvrdi da postoje "dobri izgledi" da će mu traženi materijali pomoći da pripremi odbranu, budući da postoji značajno stvarno i vremensko preklapanje između optužnica u ta dva predmeta.¹⁵ Konkretno, podnosilac zahteva Župljanin tvrdi da su navodi o zločinima, navodi o učesnicima UZP i vremenski okviri u obe optužnice veoma slični.¹⁶ Međutim, on potvrđuje da ima malo geografskog preklapanja, budući da je samo opština Sanski Most zajednička za obe optužnice.¹⁷

⁷ Stanišićev zahtev, par. 12.

⁸ Stanišićev zahtev, par. 4.

⁹ Stanišićev zahtev, par. 7-8, 12.

¹⁰ Stanišićev zahtev, par. 8.

¹¹ Stanišićev zahtev, par. 7-8.

¹² Stanišićev zahtev, par. 10.

¹³ Stanišićev zahtev, par. 14.

¹⁴ Župljaninov zahtev, par. 3, 6.

¹⁵ Župljaninov zahtev, par. 4.

¹⁶ *Ibid.*

¹⁷ *Ibid.*

5. Na početku svog Odgovora na Stanišićev zahtev, tužilaštvo traži odobrenje da prekorači ograničenje broja reči kako bi Veću u potpunosti obrazložilo svoje argumente.¹⁸

6. Tužilaštvo u Odgovoru na Stanišićev zahtev traži od Veća da izmeni svoj trenutni pristup ocenjivanju zahteva za pristup podnetih na osnovu pravila 75(G)(i) Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: režim pristupa, odnosno Pravilnik).¹⁹

7. Tužilaštvo tvrdi da je sudska praksa koja je merodavna za ovo pitanje stvorila novi oblik obelodanjivanja na osnovu pravila 75(G)(i) koji je u suprotnosti sa samim tekstom i osnovnom namerom Pravilnika. Tužilaštvo tvrdi da Pravilnik predviđa obelodanjivanje svih dokaza koji su potrebni da se obezbedi pravično suđenje i da stoga u ovim okolnostima nema potrebe za podnošenjem zahteva za pristup.²⁰ Po mišljenju tužilaštva, pravilo 75 "ne stvara dodatni pravni osnov za obelodanjivanje".²¹ Naime, tužilaštvo tvrdi da to pravilo, a konkretno odredbe (F) i (G), predviđa samo mehanizme obelodanjivanja materijala pod zaštitnim merama stranama koje nemaju pristup tom materijalu na osnovu režima obelodanjivanja predviđenog u pravilima 66 i 68.²² Po mišljenju tužilaštva, sudska veća su nedopustivo omogućavala podnosiocima zahteva da se bave "traženjem dokaza naslepo" tako što su im odobravalu pristup svim poverljivim materijalima u nekom predmetu samo na osnovu geografskog i vremenskog neksusa i bez obaveze da konkretno navedu materijal koji im je zaista potreban.²³

8. Konkretno, tužilaštvo naglašava da optužena lica putem zahteva za pristup rutinski traže materijale koji su im već obelodanjeni na osnovu pravila 66 i 68.²⁴ U skladu s tim, tužilaštvo tvrdi da bi za podnosioca zahteva Stanišića bilo primerenije da dodatne materijale za koje smatra da će suštinski pomoći njegovoj odbrani zatraži u skladu s pravilom 66(B), a ne na osnovu režima pristupa.²⁵ Tužilaštvo napominje da su oba podnosioca zahteva već

¹⁸ Odgovor na Stanišićev zahtev, par. 3.

¹⁹ *Ibid.*

²⁰ Odgovor na Stanišićev zahtev, par. 8-9.

²¹ Odgovor na Stanišićev zahtev, par. 15.

²² *Ibid.*

²³ Odgovor na Stanišićev zahtev, par. 34-35.

²⁴ Odgovor na Stanišićev zahtev, par. 12-13.

²⁵ Odgovor na Stanišićev zahtev, par. 16, 37.

podnela zahteve na osnovu pravila 66(B), na koje je ono odgovorilo.²⁶ Međutim, tužilaštvo u Dopuni potvrđuje da poverljivi dokazni predmeti odbrane i poverljivi transkripti iskaza svedoka odbrane i njihove pismene izjave najverovatnije ne bi bili obuhvaćeni odgovorom tužilaštva na zahtev na osnovu pravila 66(B).²⁷ Tužilaštvo tvrdi da podnosioci zahteva, ako smatraju da je obelodanjivanje od strane tužilaštva nepotpuno, treba da zatraže odgovarajuće pravno sredstvo od Pretresnog veća koje vodi njihov predmet i koje je odgovorno za upravljanje postupkom i obezbeđenje pravičnosti suđenja.²⁸

9. Tužilaštvo dalje tvrdi da je zahtev za pristup podnosioca zahteva Stanišića isuviše širok jer obuhvata kategorije koje za njega nemaju forenzičku vrednost.²⁹ U tom smislu, tužilaštvo tvrdi da pristup transkriptima sa zatvorenih i delimično zatvorenih sednica i poverljivim dokumentima i dokaznim predmetima koji se tiču navoda o zločinima u Hrvatskoj, kao i zdravstvenog stanja Jovice Stanišića, ne bi poslužilo legitimnoj forenzičkoj svrsi podnosioca zahteva Stanišića.³⁰ U svojoj Dopuni, tužilaštvo dodaje da za podnosioca zahteva Stanišića i podnosioca zahteva Župljanina nemaju forenzičku vrednost poverljivi dokumenti koji se tiču sledećih kategorija: naknada za rad odbrane, privremenog puštanja na slobodu, procesne sposobnosti, nedeljnih izveštaja službenog lekara, podnesaka Sekretarijata s izveštajima veštaka (budući da se i oni odnose na zdravstveno stanje optuženog), najava neprisustva u sudnici, modaliteta suđenja, zaštitnih mera, naloga *subpoena*, video-konferencijskih veza i naloga za redigovanje javne verzije transkripta i javnog prenosa rasprave.³¹

10. Tužilaštvo napominje da pravilo 70(A) štiti njegov interni radni materijal, koji ne podleže obelodanjivanju na osnovu pravila 68.³² Stoga, tužilaštvo tvrdi da podnosiocu zahteva Stanišiću ne treba da se dopusti pristup radnim materijalima tužilaštva kao što su planovi istraga i administrativna dokumentacija u vezi s istragama, ukoliko Veće odluči da

²⁶ Odgovor na Stanišićev zahtev, fusnota 9.

²⁷ Dopuna, par. 10.

²⁸ Odgovor na Stanišićev zahtev, par. 21-22.

²⁹ Odgovor na Stanišićev zahtev, par. 28-30, 38.

³⁰ Odgovor na Stanišićev zahtev, par. 29-30, 39-40.

³¹ Dopuna, par. 6.

³² Odgovor na Stanišićev zahtev, par. 26.

odobri njegov zahtev za materijale prikupljene tokom istraga u predmetu *Stanišić i Simatović*.³³

11. Tužilaštvo tvrdi da obelodanjivanje svih iskaza sa delimično zatvorenih i zatvorenih sednica iz jednog predmeta optuženima u drugom predmetu ugrožava režim primene zaštitnih mera.³⁴

12. Najzad, tužilaštvo tvrdi da bi mu se nametnula pretrerana obaveza ako bi moralo da pregleda i obelodanjuje obiman materijal koji je zatražio podnosilac zahteva Stanišić.³⁵ Pored toga, tužilaštvo tvrdi da će odobravanje zaštitnih mera dovesti do zastoja suđenja u predmetu *Stanišić i Simatović* budući da će tvrdnja podnosioca zahteva Stanišića kako mu je potrebno dodatno vreme da pregleda materijale iz predmeta *Stanišić i Simatović* verovatno biti prihvaćena.³⁶

13. U svom Odgovoru na Župljaninov zahtev, tužilaštvo se poziva na argumente sadržane u Odgovoru na Stanišićev zahtev.³⁷ Tužilaštvo ponovo naglašava da zahteve za pristup treba odobravati samo za materijal koji nije obuhvaćen režimom obelodanjivanja propisanim u pravilima od 66 do 68.³⁸ U skladu s tim, tužilaštvo tvrdi da bi podnosilac zahteva Župljanin trebalo da pregleda javno dostupne materijale koji se odnose na Sanski Most, jedinu bazu zločina koja je zajednička za njegov predmet i predmet *Stanišić i Simatović*, kao i materijale obelodanjene na osnovu pravila 66 i 68 i putem sistema elektronskog obelodanjivanja (dalje u tekstu: EDS).³⁹ Tužilaštvo tvrdi da podnosilac zahteva Župljanin, ukoliko posle tog pregleda bude smatrao da mu je potreban dodatni materijal, treba da mu uputi konkretne zahteve na osnovu pravila 66(B).⁴⁰

14. U svojoj Republici, podnosilac zahteva Stanišić se ograničava na tvrdnju da je zadovoljio kriterijume za pristup povjerljivim materijalima koji su propisani u merodavnom

³³ *Ibid.*

³⁴ Odgovor na Stanišićev zahtev, par. 31.

³⁵ Odgovor na Stanišićev zahtev, par. 18, 36.

³⁶ Odgovor na Stanišićev zahtev, par. 18, fusnota 12.

³⁷ Odgovor na Župljaninov zahtev, par. 4.

³⁸ *Ibid.*

³⁹ Odgovor na Župljaninov zahtev, par. 11.

⁴⁰ *Ibid.*

pravu Međunarodnog suda.⁴¹ On takođe potvrđuje da nekoliko kategorija poverljivih podnesaka koje je tužilaštvo navelo u Dopuni za njega zaista nema nikakvu forenzičku vrednost.⁴²

II. MERODAVNO PRAVO

15. U praksi Međunarodnog suda usvojeno je da "strana u postupku uvijek ima pravo da zatraži materijal iz bilo kog izvora, uključujući materijal iz drugih predmeta na Međunarodnom sudu, koji bi joj pomogao u pripremanju teze ako je identifikovana ili opisana opšta priroda materijala i ako je dokazana legitimna forenzička svrha za taj pristup".⁴³ Kriterijum identifikacije materijala, kako je utvrđen u praksi Međunarodnog suda, nije preterano zahtevan, a zahtevi odbrane za "sve poverljive materijale" se načelno smatraju dovoljno konkretnim da zadovolje ovaj kriterijum.⁴⁴ Legitimna forenzička svrha može se potvrditi dokazivanjem postojanja geografskog i/ili vremenskog nekusa između predmeta podnosioca zahteva i predmeta iz kog potiče traženi materijal.⁴⁵ Pored toga, Veće se mora uveriti da postoje dobri izgledi da će pristup materijalu stvarno pomoći podnosiocu zahtjeva u njegovoj argumentaciji.⁴⁶ Međutim, kriterijum "dobrih izgleda" ne iziskuje od optuženih koji traže pristup poverljivim materijalima da dokažu "konkretan razlog zbog kojeg postoji vjerovatnoća da će baš svaki od tih materijala bio od koristi".⁴⁷

16. Zahtevi za pristup materijalu s poverljivim i *ex parte* statusom u nekom drugom predmetu moraju da zadovolje konkretne kriterijume koji su formulisani u praksi

⁴¹ Replika, par. 2.

⁴² Replika, par. 3.

⁴³ *Tužilac protiv Milana Martića*, predmet br. IT-95-11-A, Odluka po zahtevu Jovice Stanišića za pristup poverljivom svedočenju i dokaznim predmetima u predmetu *Martić*, na osnovu pravila 75(G)(i), 22. februar 2008, par. 9.

⁴⁴ *Tužilac protiv Radoslava Brđanina*, predmet br. IT-99-36-A, Odluka po zahtevu Miće Stanišića za pristup svim poverljivim materijalima iz predmeta *Brđanin*, 24. januar 2007. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Brđanin*), par. 11, na koju se upućuje u predmetu *Tužilac protiv Radovana Karadžića*, predmet br. IT-95-5/18-PT, Odluka po zahtevu Momčila Perišića za pristup svim poverljivim materijalima u predmetu *Radovan Karadžić*, 14. oktobar 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Karadžić*), par. 18, sa daljim izvorima.

⁴⁵ *Tužilac protiv Mileta Mrkšića i drugih*, predmet br. IT-95-13/1-A, Odluka po zahtevu Veselina Šljivančanina za pristup poverljivom materijalu u predmetu *Kordić i Čerkez*, 22. april 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Mrkšić*), par. 7; *Tužilac protiv Momčila Krajišnika*, predmet br. IT-00-30-A, Odluka po "Zahtevu Miće Stanišića za pristup svim poverljivim materijalima u predmetu *Krajišnik*", 21. februar 2007. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Krajišnik*), str. 4-5.

⁴⁶ Odluka u predmetu *Mrkšić*, par. 7; Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 4.

⁴⁷ *Tužilac protiv Vidoja Blagojevića i Dragana Jokića*, predmet br. IT-02-60-A, Odluka po zahtevu Radivoja Miletića za pristup poverljivim informacijama, 9. septembar 2005., str. 4.

Međunarodnog suda. Žalbena veće je konstatovalo da "*ex parte* materijal, budući da je višeg stepena povjerljivosti, po svojoj prirodi sadrži informacije koje nisu objelodanjene *inter partes* zbog bezbjednosnih interesa neke države, drugih javnih interesa ili privatnih interesa neke osobe ili institucije" i da "[s]hodno tome, strana u čije je ime odobren *ex parte* status uživa zaštićeni stepen pouzdanja da *ex parte* materijal neće biti objelodanjen".⁴⁸ Iz toga proizlazi da podnosilac zahteva mora zadovoljiti strože kriterijume prilikom dokazivanja legitimne forenzičke svrhe koja opravdava takvo obelodanjivanje.⁴⁹

17. Kada je reč o materijalima koji se ustupaju na osnovu pravila 70 Pravilnika, tužilac mora pribaviti saglasnost davaoca informacije da bi dotični materijal ili njegov izvor mogao da obelodani nekom drugom optuženom pred Međunarodnim sudom.⁵⁰ Ovo je slučaj čak i onda kada je davalac informacija pristao na objelodanjivanje materijala u jednom ili više ranijih predmeta.⁵¹

18. Kada mu se odobri pristup poverljivim dokaznim predmetima i poverljivim transkriptima iskaza sa zatvorenih i delimično zatvorenih sednica u nekom drugom predmetu pred Međunarodnim sudom, podnosiocu zahteva ne bi trebalo onemogućavati pristup dokumentima, podnescima, odlukama i transkriptima pretresa koji se mogu ticati takvog poverljivog materijala.⁵²

19. Veće podseća da je Žalbena veće konstatovalo da, kada je reč o zahtevima odbrane za obelodanjivanje dokaza na osnovu pravila 66 i 68, odbrana snosi teret dokazivanja i dužna je da kumulativno (i) dokaže da je traženi dokument pod nadzorom ili kontrolom tužilaštva, (ii) iznese *prima facie* dokaze njegove relevantnosti za izvođenje dokaza odbrane, i (iii) konkretno identifikuje tražene dokumente.⁵³

⁴⁸ Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 5.

⁴⁹ V. takođe Odluka u predmetu *Brđanin*, par. 14. V. takođe Odluka u predmetu *Karadžić*, par. 12.

⁵⁰ Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 5-6.

⁵¹ Odluka u predmetu *Krajišnik*, str. 6.

⁵² *Tužilac protiv Dragomira Miloševića*, predmet br. IT-98-29/1-A, Odluka po zahtjevu Radovana Karadžića da mu se dozvoli pristup povjerljivom materijalu iz predmeta *Dragomir Milošević*, 19. maj 2009, par. 11.

⁵³ *Tužilac protiv Édouarda Karemere i drugih*, predmet br. ICTR-98-44-AR73.18, Odluka po žalbi Josepha Nzirorere na Odluku o navodnom kršenju pravila 66, 17. maj 2010. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Karemera*), par. 12-13 i 32, gde se poziva na *Tužilac protiv Karemere i drugih*, predmet br. ICTR-98-44-AR73.11, Odluka po interlokutornoj žalbi tužilaštva u vezi s obavezama obelodanjivanja, 23. januar 2008, par. 12; *Jean de Dieu Kamuhanda protiv tužioca*, predmet br. ICTR-98-54A-R68, Odluka po zahtevu za obelodanjivanje, 4. mart 2010., par. 14; *Tužilac protiv Théonestea Bagosore i drugih*, predmet br. ICTR-98-54A-R68, Odluka po interlokutornoj žalbi u vezi s obelodanjivanjem na osnovu pravila 66(B) Pravilnika o

20. Obaveza tužilaštva na osnovu pravila 66(B) nastaje samo kada se radi o dovoljno konkretnim zahtevima odbrane.⁵⁴ Odbrana ne može da se oslanja na puki uopšteni opis traženih informacija nego je obavezna da dovoljno detaljno definiše parametre svog zahteva za pregled.⁵⁵ Odgovarajući parametri za takvu specifikaciju mogu biti naznaka nekog konkretnog događaja ili grupe svedoka na koje je zahtev usredsređen, vremenski period i/ili geografska lokacija na koju taj materijal upućuje, odnosno sve druge karakteristike kojima se traženi materijali definišu sa dovoljnom preciznošću.⁵⁶ Zahtev se takođe može odnositi na neku kategoriju dokumenata⁵⁷ definisanu kriterijumima koji se primenjuju na neku zasebnu grupu pojedinaca.⁵⁸ Obim onoga što predstavlja "zasebnu grupu pojedinaca" za potrebe zahteva za pregled, kao i utvrđivanje da li je dostignut traženi nivo konkretnosti, treba razmatrati imajući u vidu specifični kontekst predmeta.⁵⁹

21. Materijal koji se traži na osnovu pravila 66 mora (1) biti relevantan ili potencijalno relevantan za neko od pitanja u predmetu; (2) mora se raditi o materijalu koji će otkriti ili može otkriti nešto novo, nešto što ne proizlazi iz dokaza čije izvođenje tužilaštvo predlaže; (3) mora se raditi o materijalu koji na stvaran, a ne zamišljeni način može predstavljati izvor za dokazni materijal koji potpada pod (1) ili (2).⁶⁰ Relevantnost dokaza za koje se traži pregled može biti utvrđena procenjenjivanjem da li su oni neophodni za pripremu unakrsnog ispitivanja nekog svedoka ili upućivanjem na optužnicu.⁶¹

III. DISKUSIJA

postupku i dokazima Međunarodnog suda, 25. septembar 2006, (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Bagosora*) par. 10-11; *Tužilac protiv Ljube Boškskog i Johana Tarčulovskog*, predmet br. IT-04-82-T, Odluka po hitnom zahtevu odbrane Boškskog za izdavanje naloga za obelodanjivanje materijala na osnovu pravila 66(B), 31. januar 2008. (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Boškoski*), par. 7; v. takođe *Ferdinand Nahiman i drugi protiv tužioca*, predmet br. ICTR-99-52-A, Odluka po zahtevu tužilaštva za odobrenje da predoči materijal u postupku pobijanja, 13. decembar 2006.

⁵⁴ V. Odluka u predmetu *Bagosora*, par. 10; Odluka u predmetu *Boškoski*, par. 9.

⁵⁵ Odluka u predmetu *Karemera*, par. 32; Odluka u predmetu *Boškoski*, par. 9.

⁵⁶ V. Odluka u predmetu *Bagosora*, par. 10.

⁵⁷ *Ibid.*

⁵⁸ Odluka u predmetu *Karemera*, par. 32.

⁵⁹ *Ibid.*

⁶⁰ *Tužilac protiv Delalića i drugih*, predmet br. IT-96-21-T, Odluka po zahtjevu optuženog Zejnila Delalića za iznošenje dokaznog materijala, 26. septembar 1996., par. 6-8.

22. Veće ima u vidu složenost argumenata tužilaštva i razume potrebu za prekoračenjem ograničenja broja reči u Odgovoru na Stanišičev zahtev.

A. Pristup internom radnom materijalu tužilaštva

23. Kada je reč o bojazni tužilaštva u pogledu pristupa podnosioca zahteva njegovom internom radnom materijalu po zahtevima za "svim dokumentima prikupljenim tokom istraga u svrhu pripreme dokaza tužilaštva", Veće konstatuje da je obelodanjivanje takvog materijala isključeno na osnovu pravila 70(A) Pravilnika.

B. Redefinisanje merodavnosti režima pristupa

24. Tužilaštvo traži od Veća da revidira svoj trenutni stav u pogledu režima pristupa ograničavajući njegovu merodavnost na materijal koji inače ne podleže obelodanjivanju na osnovu pravila 66 i 68 Pravilnika. Pored toga, kada je reč o režimu pristupa u vezi s takvim materijalom, tužilaštvo traži usvajanje višeg standarda konkretnosti koji od podnosilaca zahteva iziskuje da identifikuju materijal za koji traže pristup.

1. Sistem obelodanjivanja u odnosu na podnosioc zahteva

25. Veće podseća da režim pristupa koji trenutna sudska praksa primenjuje na poverljivi *inter partes* materijal, kako je navedeno u gornjem odeljku pod naslovom Merodavno pravo, obuhvata sledeće kategorije materijala:

- 1) Neekskulpatorne pismene izjave koje su zapečaćene i neekskulpatorne transkripte iskaza svedoka tužilaštva datih na delimično zatvorenim/zatvorenim sednicama koji su zajednički za predmet podnosioca zahteva i predmet iz kog potiče traženi materijal (dalje u tekstu: prvobitni postupak) ;
- 2) Poverljive ekskulpatorne materijale, uključujući dokazne predmete (koji potiču i od tužilaštva i od odbrane u prvobitnom postupku);

⁶¹ *Tužilac protiv Karemere i drugih*, predmet br. ICTR-98-44-T, Odluka po zahtevima odbrane za obelodanjivanje informacija pribavljenih od Juvénala Uwilingiymane, 27. april 2006, par. 15.

- 3) Neekskulpatorne izjave koje su zapečaćene i neekskulpatorni transkripte iskaza svedoka tužilaštva datih na delimično zatvorenim/zatvorenim sednicama koji nisu zajednički za predmet podnosioca zahteva i predmet optuženog u prvobitnom postupku;
- 4) Poverljive neekskulpatorne dokazne predmete tužilaštva u prvobitnom postupku koji nisu izjave i transkripti;
- 5) Neekskulpatorne pismene izjave koje su zapečaćene i neekskulpatorne transkripte iskaza svedoka odbrane datih na delimično zatvorenim/zatvorenim sednicama, koji su zajednički za predmet podnosioca zahteva i predmet optuženog u prvobitnom postupku;
- 6) Neekskulpatorne izjave koje su zapečaćene i neekskulpatorne transkripte iskaza svedoka odbrane datih na delimično zatvorenim/zatvorenim sednicama u prvobitnom postupku koji nisu zajednički za predmet podnosioca zahteva i predmet optuženog u prvobitnom postupku;
- 7) Neekskulpatorne dokazne predmete koji potiču od odbrane u prvobitnom postupku koji nisu izjave i transkripti;
- 8) Poverljive dokumente podnete u prvobitnom postupku;
- 9) Transkripte pretresa na delimično zatvorenim/zatvorenim sednica u prvobitnom postupku koji nisu transkripti iskaza svedoka tužilaštva ili odbrane.

26. Veće napominje da je važeća sudska praksa, s režimom pristupa koji obuhvata sve gorepomenute kategorije materijala, uspostavila sistem koji dovodi do značajnog preklapanja sa sistemom obelodanjivanja. Čini se da je materijal koji je konkretno naveden pod brojevima od 1) do 5) gore istovremeno obuhvaćen u oba režima.

27. Tim tužilaštva u postupku protiv podnosioca zahteva je na osnovu pravila 66(A) obavezan da podnosiocu zahteva obelodani materijal koji potpada pod gorenavedene kategorije 1) i 5), kao i, na osnovu pravila 68(i), materijal koji potpada pod kategoriju 2). Kada se radi o materijalu koji potpada pod kategoriju 4), optuženima, na osnovu pravila 68(i), treba omogućiti pristup EDS-u koji sadrži u elektronskom formatu sve materijale koji su u posedu tužioca, izuzev materijala vezanih za svedoke i materijala na osnovu pravila 70. Iz

toga proizlazi da je sav materijal koji potpada pod kategoriju 4) dostupan podnosiocu zahteva putem EDS-a.

28. U vezi s materijalom koji potpada pod kategoriju 3), Veće napominje da režim pristupa uvodi paralelan, a u praksi i konkurentski, sistem u odnosu na sistem predviđen u pravilu 66(B). Na osnovu pravila 66(B), podnosilac zahteva je dužan da konkretno identifikuje traženi materijal i pokaže po čemu su dotični dokazi relevantni za pripremanje njegove odbrane.⁶² Ako su ti uslovi ispunjeni, tužilaštvo mora podnosiocu zahteva omogućiti pristup dotičnom materijalu. Na osnovu pravila 75(F)(ii), zaštitne mere koje se primenjuju na takav materijal ne predstavljaju prepreku za njegovo obelodanjivanje podnosiocu zahteva. Međutim, ukoliko podnosilac zahteva zatraži takav materijal na osnovu režima pristupa, uslov konkretnosti iz pravila 66(B) više ne igra nikakvu ulogu. Umesto toga, podnosilac zahteva mora pokazati legitimnu forenzičku potrebu za dotičnim materijalom tako što će dokazati postojanje vremenskog i geografskog preklapanja između predmeta. Prema tome, traženjem materijala na osnovu režima pristupa i podnošenjem sličnih zahteva za pristup materijalu u nekoliko predmeta koji se međusobno preklapaju, podnosilac zahteva može uspešno da traga za materijalom, a da ne bude podvrgnut opterećujućim uslovima iz pravila 66(B).

29. Drugim rečima, kada od Tužilaštva traži obelodanjivanje poverljivih neekskulpatornih izjava i transkripata delimično zatvorenih/zatvorenih sednica s iskazima svedoka tužilaštva koji nisu obuhvaćeni pravilima 66(A) i 68, podnosilac zahteva može da koristi dva proceduralna sredstva, jedno od veća u svom predmetu, na osnovu pravila 66(B), koje ga obavezuje da zadovolji stroge kriterijume konkretnosti i relevantnosti što je skopčano s iscrpljivanjem resursa, a drugo pred nekim drugim većem, u kom slučaju mora da pokaže preklapanje između svog predmeta i predmeta pred tim drugim većem.

30. U praktičnom smislu, preklapanje između režima pristupa i sistema obelodanjivanja na osnovu pravila 66 i 68 dovodi do nekoliko posledica. Prvo, ono pruža odbrani nekoliko prednosti: kriterijumi pristupa dokaznom materijalu koji bi inače podlegao strožim kriterijumima iz pravila 66(B) se ublažavaju, a sam zahtev je skopčan sa manje teškoća i iscrpljivanja resursa nego zahtev na osnovu pravila 66(B).⁶³ Podnosiocu zahteva koji traži

⁶² V. gore, par. 19-21.

⁶³ *Ibid.*

materijal u nekom predmetu koji se preklapa s njegovim takođe se daje na uvid izbor upravo onih dokaznih predmeta koji su smatrani relevantnim i bili *korišteni* u sličnom predmetu, čime se otklanja potreba za nezavisnom pretragom u svrhu njihovog pronalaženja u EDS-u. Drugo, dvostrukim obelodanjivanjem ekskulpatornog materijala, time se uvodi mogućnost podnosioca zahteva da dvostruko verifikuje koliko tačno je tužilaštvo izvršilo svoje obaveze obelodanjivanja na osnovu Pravidnika. Veće je svesno da to dvostruko obelodanjivanje može dovesti do toga da podnosiocu zahteva bude obelodanjena značajna količina poverljivog materijala koji za njega možda nema nikakvu forenzičku vrednost.⁶⁴ Pored toga, širenje kruga lica koja imaju uvid u takve poverljive, zaštićene informacije povećava mogućnosti ugrožavanja sistema zaštitnih mera. Međutim, ove bojazni donekle otklanja pravo tužilaštva da pre obelodanjivanja zatraži neobelodanjivanje pojedinih materijala, odnosno dodatne zaštitne mere ili redigovanje.⁶⁵ To za posledicu ima obavezu tužilaštva da se dokazima obuhvaćenim obelodanjivanjem na osnovu režima pristupa bavi na "mikro" nivou.

31. Odvagujući ove faktore, Veće podseća da materijal koji podleže obelodanjivanju na osnovu pravila 66(A) i 68 predstavlja neophodni minimum s obzirom na zagantovano pravično suđenje optuženom. Međutim, ovaj sistem ne obezbeđuje u svakom pogledu pristup podnosioca zahteva celokupnom materijalu koji mu može biti od pomoći. Veće napominje da je veliki dio materijala koji se koristi u drugim predmetima, a relevantan je za odbranu podnosioca zahteva, već javan ili je na drugi način obuhvaćen obelodanjivanjem na osnovu pravila 66 i 68, i tako njemu dostupan. Ipak, Veće smatra da na osnovu davanja na uvid samo tih materijala podnosilac zahteva ne bi mogao da *u dovoljnoj meri* identifikuje materijal u okviru kategorije 3).

32. Veće smatra da pogodnosti koje podnosiocu zahteva pruža sadašnji režim pristupa poverljivim materijalima iz drugog predmeta odnosi prevagu nad dodatnim opterećenjem resursa tužilaštva, uključujući udvostručavanje nekih njegovih obaveza obelodanjivanja.

33. Veće smatra da, pored tužilaštva kao izvora materijala koji je potencijalno relevantan za odbranu nekog optuženog, postoje drugi komplementarni izvori, odnosno odbrana u suštinski sličnim postupcima, koja je izvor materijala obuhvaćenog gorenavedenim kategorijama 6) i

⁶⁴ Transkripti sa delimično zatvorene/zatvorene sednice u okviru kategorije 9) u ovom predmetu često sadrže informacije koje nisu relevantne za podnosioca zahteva, na primer u vezi sa zdravstvenim stanjem Jovice Stanišića ili proceduralnim pitanjima.

⁶⁵ V. npr. Odluka u predmetu *Karadžić*, str. 7.

7). Tim izvorom se delimično izbegava primena režima obelodanjivanja propisanog u pravilima 66 i 68, tako da postaje neophodan režim pristupa koji će ga popuniti.

34. Drugu kategoriju, koja nije obuhvaćena pravilima 66 i 68, i koja potencijalno može biti od koristi za odbranu podnosioca zahteva, čine poverljivi dokumenti iz prvobitnog postupka (tj. materijali navedeni pod 8)).

35. Veće napominje da se u svakom predmetu mogu pronaći pretresi na delimično zatvorenim/zatvorenim sednicama koji se odnose na druga pitanja, a ne na iskaze svedoka. Oni se često tiču informacija koje se odnose na upravljanje postupkom (materijal pod 9).

2. Kriterijum konkretnosti zahteva za pristup

36. Kako je već konstatovano, sadašnja sudska praksa u suštini ukida kriterijum konkretnosti i umanjuje značaj dokazivanja legitimne forenzičke svrhe ograničavajući ga na pokazivanje vremenskog i geografskog preklapanja - često delimičnog - između predmeta. Međutim, ovaj sistem treba uvek posmatrati zajedno s obavezom i tužilaštva i odbrane iz prvobitnog postupka da se na odgovoran način i na "mikro" nivou bave materijalom obuhvaćenih režimom pristupa, i da zatraže njegovo delimično neobelodanjivanje ukoliko potreba zaštite žrtava i svedoka nadmaši forenzičku vrednost dokaza.

37. Iako nesumnjivo iscrpljuje vreme i resurse tužilaštva i odbrane iz prvobitnog postupka, sadašnji nizak standard konkretnosti koji se primenjuje na režim pristupa predstavlja, po mišljenju Veća, neophodnu karakteristiku kojom se obezbeđuje da podnosilac zahteva dobije pristup ukupno raspoloživom materijalu u okviru kategorija 3), 6) i 7) gore, koji mogu biti od pomoći u njegovoj odbrani.

3. Zahtevi podnosilaca

(a) Inter partes materijal

38. Veće se uverilo da je podnosilac zahteva Stanišić dovoljno konkretno identifikovao traženi materijal. Veće konstatuje da postoji geografski i vremenski neksus između dva predmeta u vezi s navodima o zločinima koji su počinjeni u Bosni i Hercegovini (dalje u tekstu: BiH), a konkretno u opštinama Bijeljina, Bosanski Šamac, Doboj, Sanski Most i Zvornik, 1992. godine.

39. Isto tako, podnosilac zahteva Župljanin je u dovoljnoj meri identifikovao traženi materijal. Veće konstatuje da postoji geografski i vremenski neksus između dva predmeta kada je reč o zločinima za koje se navodi da su počinjeni u BiH, a konkretno u opštini Sanski Most, 1992. godine.

40. Iako se optuženi u ovom predmetu terete za zločine za koje se navodi da su počinjeni u Hrvatskoj i BiH, Optužnica protiv Stanišića i Župljanina je po geografskom obimu ograničena na BiH.⁶⁶ Stoga, Veće smatra da podnosioci zahteva nisu pokazali geografsko preklapanje između svog predmeta i predmeta *Stanišić i Simatović*, budući da se ovaj drugi predmet odnosi na događaje u Hrvatskoj (SAO Krajini i SAO SBZS). Pored toga, kada se radi o transkriptima iskaza sa zatvorenih i delimično zatvorenih sednica, kao i svim dokaznim predmetima, postoji nekoliko kategorija takvih dokaza u vezi s kojima Veće načelno smatra da podnosioci zahteva nemaju legitimnu forenzičku potrebu za pristupom. Ove kategorije uključuju: naknadu za rad odbrane; privremeno puštanje na slobodu; procesnu sposobnost; nedeljne izveštaje nadležnog lekara; podneske Sekretarijata s izveštajima veštaka o zdravstvenim pitanjima; najave neprisustvovanja u sudnici; modalitete suđenja; zaštitne mere; naloge *subpoena*; video-konferencijske veze i naloge za redigovanje javne verzije i javnog emitovanja pretresa. Podnosiocima zahteva se stoga odobrava pristup svim transkriptima sa zatvorenih i delimično zatvorenih sednica, ukoliko se oni ne tiču prvenstveno navoda o zločinima počinjenim u Hrvatskoj, niti gorenavedenih kategorija pitanja.

41. Kada je reč o poverljivim dokumentima (uključujući odluke veća) i transkriptima sa zatvorenih sednica koji ne sadrže iskaze svedoka, Veće zauzima sličan stav i odobrava da se podnosiocima zahteva obelodane samo transkripti koji nisu obuhvaćeni gorenavedenim kategorijama pitanja.

42. S obzirom na samo delimično vremensko i geografsko preklapanje između ovog predmeta i predmeta podnosioca zahteva, Veće poziva tužilaštvo i odbranu u ovom postupku da, ukoliko to smatraju potrebnim, podnesu Veću zahtev za uskraćivanje konkretno identifikovanog materijala⁶⁷ ili za dodatne zaštitne mere ili redigovanje,⁶⁸ u kom će pokazati

⁶⁶ V. Druga izmenjena konsolidovana optužnica, 10. septembar 2009.

⁶⁷ *Tužilac protiv Momčila Perišića*, Pretresno veće, Odluka po Zahtevu Radovana Karadžića za pristup poverljivom materijalu u predmetu *Perišić*, 26. maj 2009., par. 20.

⁶⁸ *Tužilac protiv Dragomira Miloševića*, Žalbeno veće, Odluka po zahtevu Momčila Perišića za pristup poverljivom materijalu u predmetu *Dragomir Milošević*, 27. april 2009, par. 15, 19; Odluka u predmetu *Nikolić i Gvero*, par. 16, 19(c).

da nema osnova za utvrđivanje barem "dobrih izgleda" da konkretni materijali mogu suštinski pomoći odbrani bilo kog podnosioca zahteva.

43. Najzad, Veće konstatuje da se nijedan poverljivi materijal koji je u ovom predmetu korišten kao dokaz, a koji je tužilaštvu ili odbrani dostavljen na osnovu pravila 70 Pravilnika, ne sme obelodaniti podnosiocu zahteva ako davalac informacija nije pristao na njegovo obelodanjivanje u predmetu podnosioca zahteva. Shodno tome, tužilaštvo i odbrana u predmetu *Stanišić i Simatović* obratiće se davaocima informacija u svrhu pribavljanja njihove saglasnosti.

(b) Ex parte materijal

44. Podnosioci zahteva traže pristup *svim* poverljivim materijalima u predmetu *Stanišić i Simatović*. Ova kategorija nužno obuhvata i *ex parte* poverljive dokumente.

45. U vezi s *ex parte* poverljivim materijalom, Veće podseća da praksa Međunarodnog suda iziskuje od strane u postupku koja traži pristup da zadovolji strože kriterijume.⁶⁹ Veće napominje da podnosioci zahteva nisu izneli nijedan argument koji ukazuje na legitimnu forenzičku svrhu u tom pogledu. Shodno tome, zahtev podnosilaca zahteva za pristup *ex parte* poverljivom materijalu u predmetu *Stanišić i Simatović* se odbija.

IV. DISPOZITIV

46. Iz gorenavedenih razloga i na osnovu pravila 54 i 75 Pravilnika, Veće

DAJE tužilaštvu odobrenje za prekoračenje ograničenja broja reči u Odgovoru na Stanišićev zahtev;

Delimično **ODOBRAVA** Stanišićev zahtev;

Delimično **ODOBRAVA** Župljaninov zahtev;

ODBIJA zahteve u onoj meri u kojoj se tiču navoda o zločinima počinjenim u Hrvatskoj ("materijal" se u daljem tekstu ne odnosi na navode za koje je navedeno da su počinjeni u Hrvatskoj);

⁶⁹ V. gore, par. 16.

NALAZE tužilaštvu i odbrani da kontinuirano Sekretarijatu dostavljaju konkretna potraživanja za sledeće kategorije *inter partes* poverljivog materijala iz predmeta *Tužilac protiv Stanišića i Simatovića*, koji ne podleže pravilu 70, u svrhu njegovog obelodanjivanja podnosiocu zahteva:⁷⁰

- (i) sve transkripte iskaza sa zatvorenih i delimično zatvorenih sednica;
- (ii) sve poverljive dokazne predmete;
- (iii) sve poverljive dokumente i podneske (uključujući sve poverljive odluke Veća);
- (iv) sve transkripte pretresa na zatvorenim sednicama koji ne obuhvataju iskaze;

NALAZE da se od primene ove odluke izuzima materijal koji sadrži dokumente, audio i video dosjee i/ili transkripte koji se tiču sledećih pitanja: naknada za rad odbrane, privremenog puštanja na slobodu, procesne sposobnosti, nedeljnih izveštaja službenog lekara, podnesaka Sekretarijata sa izveštajima veštaka o zdravstvenim problemima, najava neprisustva u sudnici, modaliteta suđenja, zaštitnih mera, naloga *subpoena*, video-konferencijskih veza i naloga za redigovanje javne verzije transkripta i javnog prenosa pretresa;

NALAZE tužilaštvu i odbrani da bez nepotrebnog odlaganja utvrde koji od traženih materijala koji su korišteni kao dokazi u ovom predmetu potpadaju pod odredbe pravila 70 Pravilnika i da kontaktiraju davaoce tih materijala kako bi zatražili njihovu saglasnost za obelodanjivanje podnosiocu zahteva, te da u slučaju pribavljanja saglasnosti o tome obaveste Sekretarijat;

POZIVA tužilaštvo i odbranu da, ukoliko to smatraju potrebnim, i bez nepotrebnog odlaganja, podnesu Veću zahtev za neobelodanjivanje konkretno navedenog materijala, za dodatne zaštitne mere ili redigovanje, pre nego što Sekretarijatu identifikuju gorenavedeni materijal;

TRAŽI od Sekretarijata:

- (i) da podnosiocu zahteva obelodani sledeće materijale:

⁷⁰ Za potrebe dispozitiva, pojam "podnosilac zahteva" odnosi se i na podnosioca zahteva Stanišića i na

- (a) poverljive materijale koji ne podležu pravilu 70 kada ih kao takve u skladu s ovom Odlukom identifikuju tužilaštvo i odbrana; i
 - (b) materijale na osnovu pravila 70 kada ih tužilaštvo i odbrana kao takve identifikuju, nakon što dobiju saglasnost davalaca informacija na osnovu pravila 70;
- (ii) da podnosiocu zahteva uskrati obelodanjivanje materijala za koje su zatraženi neobelodanjivanje, dodatne zaštitne mere ili redigovanje, dok Veće ne donese odluku po tom zahtevu;

NALAZE podnosiocu zahteva da, ukoliko je obelodanjivanje precizno navedenim osobama iz javnosti direktno i konkretno neophodno za pripremu i izvođenje njegovih dokaza, podnese Veću zahtev za takvo obelodanjivanje. Za potrebe ove odluke, "javnost" znači i obuhvata sva lica, organe vlasti, organizacije, pravna lica, klijente, udruženja i grupe, izuzev sudija Međunarodnog suda, osoblja Sekretarijata, tužioca i njegovih predstavnika, te podnosioca zahtjeva, njegovih branilaca i svih lica uključenih u pripremanje predmeta koje podnosilac zahteva i/ili njegovi branioci upute ili ovlaste da imaju pristup poverljivom materijalu iz ovog predmeta. "Javnost" takođe obuhvata, između ostalog, članove porodice i prijatelje podnosioca zahteva; optužene i braniocima u drugim predmetima ili postupcima pred Međunarodnim sudom; medije; i novinare;

NALAZE da, ukoliko poverljivi materijal bude obelodanjen u javnosti za potrebe pripremanja odbrane podnosioca zahteva - u skladu s ranijim odobrenjem Veća za potrebe pripremanja odbrane podnosioca zahteva - svako lice kome poverljivi materijal bude obelodanjen mora biti obavješteno da mu je zabranjeno da umnožava, reprodukuje ili objavljuje, u celini ili delimično, bilo koju poverljivu informaciju ili da tu informaciju obelodani bilo kom drugom licu, i dalje da dotično lice, ako mu takva informacija bude dostavljena, mora da je vrati podnosiocu zahteva ili njegovim braniocima čim mu dotična informacija više ne bude potrebna za pripremu odbrane;

NALAZE podnosiocu zahteva, njegovim braniocima i svim licima koja učestvuju u pripremi predmeta, koja podnosilac zahteva i/ili njegovi branioci ovlaste da imaju pristup poverljivom

podnosioca zahteva Župljanina.

materijalu iz ovog predmeta, kao i svim drugim licima za koje je obelodanjivanje traženog materijala odobreno posebnom odlukom, da ne smeju:

- (i) obelodaniti nikome iz javnosti imena svedoka, njihovo boravište, transkripte iskaza svedoka, dokazne predmete ili bilo koju informaciju koja bi omogućila identifikaciju svedoka i povredila poverljivost zaštitnih mera koje su već na snazi;
- (ii) obelodaniti nikome iz javnosti bilo kakav dokumentarni ili drugi dokaz, ili bilo koju pismenu izjavu svedoka ili sadržaj, u celini ili delimično, bilo kog poverljivog dokaza, izjave ili ranijeg iskaza;

NALAŽE svim licima kojima je obelodanjivanje poverljivih materijala iz ovog predmeta odobreno posebnom odlukom da vrate podnosiocu zahteva ili njegovim braniocima poverljive materijale koji budu u njihovom posedu kada im više ne budu potrebni za pripremu odbrane podnosioca zahteva;

NALAŽE podnosiocu zahteva, njegovom braniocu i svim drugim licima koja podnosilac zahteva i/ili njegov branilac upute ili ovlaste da imaju pristup poverljivom materijalu iz ovog predmeta da vrate Sekretarijatu poverljive materijale koji su u njihovom posedu čim im oni više ne budu potrebni za pripremu odbrane podnosioca zahteva;

NALAŽE da ništa u ovoj odluci ne sme uticati na obaveze tužilaštva u pogledu obelodanjivanja na osnovu pravila 66 i 68 Pravilnika; i

POTVRĐUJE da, na osnovu pravila 75(F)(i) Pravilnika, sve zaštitne mere koje su naložene za bilo kog svedoka u predmetu *Stanišić i Simatović* ostaju na snazi u predmetu protiv podnosioca zahteva;

ODBIJA Stanišićev zahtev u preostalom delu;

ODBIJA Župljaninov zahtev u preostalom delu;

/potpis na originalu/
sudija Alphons Orié,
predsedavajući

Dana 10. marta 2011.
U Hagu,
Holandija

[pečat Međunarodnog suda]